

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9989

гр. София, 15.03.2023 г.

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ**, в закрито заседание на  
петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело №  
20221110158505 по описа за 2022 година

## ОПРЕДЕЛИ:

Ищецът “С. т.” ЕООД твърди, че с ответника И. М. П. се намирали в трудово правоотношение по силата на трудов договор № 45/23.11.2017 г., съгласно който ответникът заемал длъжност „шофьор на товарен автомобил – международни превози“, с основно месечно възнаграждение в размер на 463 лв. Със Заповед № ..../24.11.2017 г., ответникът бил командирован за периода 25.11.2017 г. – 28.12.2017 г. до страни-членки на ЕС, с товарен автомобил влекач ДАФ с рег. № .... и ремарке АТ 2345. Трудовият договор между страните бил прекратен със Заповед № 33/16.04.2018 г., издадена на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ. Ищецът посочва, че дружеството ежесечно извършвало международни превози на стоки и товари по заявки на различни български и чужди спедиционни дружества, с които били сключени договори за превози на товари, във връзка с което между него и дружеството „Сигма голд“ ЕООД бил сключен Рамков договор от 05.01.2017 г., съгласно който ищецът действал като подизпълнител по договори за извършване на т.ни услуги. Поддържа, че в настоящия случай бил извършен превоз, за който била съставена товарителница № 32479. Сочи, че ответникът като шофьор на превозното средство, с което следвало да се извърши превоза, извършил нарушения на разпоредбите на ЗДвП, на КТ, както и на самия договор за превоз на товари, а именно: на 22.12.2017 г., ответникът, извършвайки превоз на товари на територията на Германия, изоставил товарния автомобил заедно с товара в Германия и се прибрал в България без да уведоми работодателя за действията си, във връзка с което на 22.12.2017 г. представител на немския спедитор за България /DSV/ се свързал с българския спедитор „Сигма голд“ ЕООД, като го информирал, че товарният автомобил влекач ДАФ с рег. № .... и прикачено ремарке АТ 2345 е претърпял инцидент в Германия, при който ремаркетото било ударено, брезентовото платно на тавана на ремаркетото било разкъсано, а товарът бил увреден и мокър. Ищецът поддържа, че ответникът, управлявайки товарната композиция, се отклонил от определения маршрут като излязъл от пътното платно и предизвикал ПТП, в резултат на което ремаркетото и товарът били повредени, а ответникът избягал от местопроизшествието. Ищецът твърди, че немският спедитор осигурил разтоварването на товара от повреденото ремарке, като възложил на друг превозвач довършването на превоза на товара. Предвид, че товарът не бил доставен своевременно, българският спедитор „Сигма голд“ ЕООД не получил своевременно товарителниците, които били задържани от ответника неправомерно, поради което немският спедитор за България наложил глоба на „Сигма голд“ ЕООД в размер на 300 евро. Последното

дружество уведомило ищеца за наложената глоба, както и че товарният автомобил бил изоставен на паркинг в гр. Крефел 47807 – Германия. В следствие изоставянето на автомобила, на ищеца се наложило да се снабди с дубликат от ключовете, да изиска от спедиторските фирми копия на товарителниците и да командирова друг шофьор, който да поеме управлението на товарния автомобил, тъй като ищецът не могъл да се свърже с ответника, който не се явявал и на работа. На 04.01.2018 г. ищецът изпратил покана до ответника с искане да предостави писмени обяснения относно неявяването си на работа, неправомерното задържане на документите и ключовете, относно настъпилото ПТП, както и за разходваните преди заминаването му служебни парични средства в размер на 1 138 лв., за които ответникът бил задължен да представи писмен отчет относно разходите за заплатени пътни такси, винетки, такси за паркинг и др. На 08.01.2018 г. бил изпратен друг шофьор, който да върне товарната композиция, а месец по-късно, документите и ключовете били върнати от лице, непознато на ищеца. След изпращане на поканата, ответникът представил три бр. болнични листа. На следващо място ищецът поддържа, че след настъпването на ПТП, от немския спедитор с инвойс № I2901789/30.04.2018 г. била заплатена сумата от 2094,32 евро за ремонтни дейности. Твърди се, че във връзка с посочената сума било извършено прихващане между „Сигма голд“ ЕООД и немския спедитор DSV, като българският спедитор уведомил ищеца, че сумата ще му бъде удържана от следващото навло, което удържане било осъществено. Ищецът твърди, че направил допълнителни разходи в общ размер от 661 лв., от които 312 лв. – разходи за платен паркинг в Германия, 234 лв. – разходи за командироването на новия шофьор относно т.ирането на товарния автомобил, 115 лв. разходи за изработка на нови ключове за автомобила. Посочва се, че преди започването на командировката, на ищеца била предоставена сумата от 1 318 лв. /служебен аванс/, която не била възстановена, съответно се задържала без основание. Ищецът извършил и разходи във връзка с репарирването на нанесените щети поради твърдяното ПТП, в размер на 2094,32 евро /4104,87 лв./, не била внесена и наложената глоба в размер на 300 евро /588 лв./. Ищецът посочва, че ремаркетото било собственост на немския спедитор. Тъй като ответникът умишлено нарушил трудовите си задължения, ищецът счита, че са налице предпоставките за реализиране на пълната имуществена отговорност на работника и последният да бъде осъден да заплати следните суми: 661 лв. /от които 312 лв. – разходи за платен паркинг в Германия, 234 лв. – разходи за командироването на новия шофьор относно т.ирането на товарния автомобил, 115 лв. разходи за изработка на нови ключове за автомобила/, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; 4 104,87 лв. /левовата равностойност на 2 094,32 евро/, представляваща имуществени вреди във връзка с извършване на ремонтни дейности на увредения при ПТП товарен автомобил, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; 588 лв. /левовата равностойност на 300 евро/ глоба, съгласно сключеното между двете спедиции Рамково споразумение за т.ни услуги от 14.11.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; 1 318 лв. сума с характер на командировъчни пари, задържана неоснователно от ответника /без основание/на отпаднало основание/, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноските по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковите. Не оспорва, че работел по трудово правоотношение с ищеца на посочената в исковата молба длъжност, както и че бил командирован в страни-членки на ЕС за периода 25.11.2017 г. – 28.12.2017 г. Твърди, че заповед за командироване не му била предоставена, но въпреки това заминал за Германия, където друг шофьор му предоставил натоварен камион, извършил доставката на товара до получателя, за което представил на ищеца ЧМР LACTOSAN от 21.12.2017 г. Твърди, че изпълнил точно и в срок доставката на товарите, за което му били издадени 23 бр. превозни документи. Посочва, че за извършената работа

изпратил на ищеца на 04.01.2018 г. отчет с приложени към него оригинали на товарителници – 23 бр., 2 бр. ключове за влекач за процесния автомобил, подробно описани електронни карти, чрез куриерска пратка по „Еконт“, поради което оспорва твърдението на ищеца, че документите и ключовете били доставени в офиса от непознато на ищеца лице. Твърди, че за всяка една доставка за периода на командироване е получавал по телефона указания чрез съобщение от работодателя, които съдържали адрес, място, време, от къде да се вземе товарът и къде да бъде доставен. Посочва, че ищецът не му изплатил трудово възнаграждение за месеците ноември и декември 2017 г., нито командировъчни пари, неизплащането на трудови възнаграждения било установено от Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. София, като по предписания на последната, на ответника били изплатени трудовите възнаграждения за месеците ноември и декември 2017 г. Ответникът посочва, че във връзка с командировъчните пари било постановено решение № 51322 от 25.02.2020 г. по гр. д. № 58395/2018 г. по описа на СРС, 81 състав, с което ищецът в настоящото производство бил осъден да заплати сумата от 1840 евро командировъчни пари за курс в чужбина с продължителност 34 дни, като решението било частично отменено, вследствие на което на ответника в настоящото производство била присъдена сума в размер на 1190 евро, ведно със съответните лихви. Ответникът отрича да е претърпял ПТП по време на командировка, да е избягал от местопроизшествието, както и да е изоставил превозвания товар на територията на Германия. Твърди, че липсват документи за твърдяното ПТП. Поддържа, че оставил камиона с ремаркетото на посочен от служител при работодателя неохраняем паркинг в Германия, който бил безплатен, след което го заключил, прибрал ключовете и се върнал в България на 31.12.2017 г. след обяд. Отрича да е в каквито и да било правоотношения с немския и с българския спедитор. Оспорва твърдението, че немският спедитор е осигурил разтоварването на товара от повреденото ремарке, както и че превозването на товара било възложено на друг шофьор, посочва, че ремаркетото не е индивидуализирано посредством регистрационния си номер. Твърди, че отношенията между немския спедитор и ищеца във връзка с наложената на последния глоба са неотнормими към настоящия спор. Поддържа, че не е задържал неправомерно товарителниците, както и всички други документи, придружаващи превоза, като твърди, че ги е предал на ищеца след прибирането си в България. Ответникът твърди, че посоченото в исковата молба Рамково споразумение за т.ни услуги от 14.11.2016 г. също е неотнормимо към спора. На следващо място, ответникът оспорва да е получавал от ищеца покана за даване на писмени обяснения относно неявяването си на работа, като твърди, че своевременно /на 04.01.2018 г./ е уведомил ищеца, че е в отпуск поради временна неработоспособност. Твърди, че не е получавал командировъчни пари в размер на 1 138 лв., като оспорва подписа си върху приложения от ищеца към исковата молба разходен касов ордер от 24.11.2017 г. за сумата от 1 318 лв. Ответникът оспорва да му е била връчена заповед за налагане на дисциплинарно наказание, както и относимостта към настоящия спор на извършеното прихващане между немския и българския спедитор, отделно посочва, че с инвойс фактура не се установява извършването на плащане. Ответникът оспорва твърденията на ищеца за извършени разходи за паркинг в размер на 312 лв., за разходите във връзка с командироването на друг шофьор в размер на 234 лв., относно сумата за изработка на нови ключове в размер на 115 лв., за предоставяне на командировъчни пари в размер на 1 138 лв., разходите за извършени ремонтни дейности в размер на 2094,32 евро, както и глобата в размер на 588 лв. Оспорва твърденията за нарушения на превоза, тъй като няма качеството „превозвач“, какъвто в настоящия случай се явява ищецът. Оспорва твърденията за дължимост на неустойка като нищожна и противоречаща на разпоредбите на КТ. Оспорва представените от ищеца доказателства, моли за откриване на производство по чл. 193 от ГПК относно авторството на подписа в разходния касов ордер. Моли за отхвърляне на исквете и присъждане на разноски.

След извършената проверка по чл. 140 ГПК, съдът приема, че исковата молба е

редовна, исковете са допустими, процедурата по чл. 131 ГПК е изпълнена, поради което и на основание чл. 140, ал. 3, вр. чл. 146 от ГПК следва да се насрочи делото в открито съдебно заседание, като се уведомят страните за изготвения проект за доклад.

По доказателствата:

Следва да се приемат представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства, които са относими и допустими /възраженията на ответника касаят доказателствената им стойност и съдът ще ги преценява в хода по същество/, с изключение на документите на чужд език - на лист 43, 44,46,47,49,50 и 51 от делото, за които ищецът следва да представи превод на български език. По приемане на доказателствата към отговора /допълнителен/ - в о.с.з. Относно искането за допускане на САТЕ, съдът ще се произнесе в открито заседание /доколкото изисква превод и на фактурата за ремонта/. Исканията за свидетелски показания във връзка с командироването са недопустими на осн. чл. 164, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ГПК, а обстоятелството, че вредите не са възстановени и към настоящия момент е отрицателен факт, неподлежащ на доказване, за останалите въпроси - 2,3,4,и 6, следва да се допусне един свидетел при режим на довеждане. Искането за справка относно болничните листове е неотносимо. Ищецът следва да посочи в срок до първото открито заседание дали ще се ползва от разходния касов ордер във връзка с направеното от ответника оспорване на документа и да го представи в оригинал.

Следва да се изискат за прилагане по делото посочените от ответника дела и да му се издадат поисканите съдебни удостоверения. Относно искането на ответника по чл. 190 от ГПК съдът ще се произнесе в о.с.з., доколкото не е безспорно, че такива документи се намират у ищеца, а и съобразно прилагане на изисканите дела и съдържащите се в тях доказателства. На ответника следва да се допусне един свидетел за установяване на посочените в отговора обстоятелства.

Поради това и на основание чл.140, вр. чл. 146 ГПК съдът

## ОПРЕДЕЛИ

**ПРИЕМА** проект за доклад по делото, както следва:

**ПРЕДМЕТ** на делото са искове с правно основание чл. 203, ал.2, вр. чл. 211 КТ, вр. чл. 45 и чл. 55 ЗЗД.

**В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА** по иска по чл. 203 КТ е да докаже, че ответникът е полагал труд по действително трудово правоотношение през исковия период, извършено деяние от работника, то да е противоправно, вина под формата на умишъл, вреда /вид и размер на щетите – настъпване на уврежданията, заплащане на сумите за ремонт, разходи, глоби/, причинна връзка между поведението и вредата. Относно иска по чл. 55 ЗЗД - установяване на извършена от ищеца имуществена престация в полза на ответника и получаването ѝ от него, в чиято тежест е да установи осъществяване на основанието за имущественото размятане и задържане на плащането, респ. връщане на даденото.

**В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА** е да докаже положителните факти, на които основава възраженията си.

**ОТДЕЛЯ** като безспорни обстоятелствата, че страните са се намирали в трудово правоотношение за процесния период съгласно трудов договор № 45/23.11.2017 г., както и че ответникът е бил командирован в страни-членки на ЕС за периода 25.11.2017 г. – 28.12.2017 г.

**ПРИЕМА** представените от ищеца писмени доказателства, с изключение на документите на чужд език - на лист 43, 44,46,47,49,50 и 51 от делото, за които УКАЗВА на

ищеца в срок до съдебно заседание да представи точен и заверен превод на български език, в противен случай няма да бъдат приети по делото.

**ОТЛАГА** произнасянето по приемане на доказателствата на ответника, допускане на САТЕ и относно искането по чл. 190 ГПК за първото о.с.з.

**ДОПУСКА** на ищеца един свидетел при режим на довеждане само за посочените в обстоятелствената част на настоящото определение обстоятелства като **ОТХВЪРЛЯ** искането в останалата част, както и **ДОПУСКА** на ответника един свидетел за установяване на посочените в отговора обстоятелства, като отхвърля искането в останалата част.

**УКАЗВА** на ищеца да заяви в срок до първото открито заседание дали ще се ползва от оспорения разходен касов ордер и да го представи в оригинал, в противен случай преписът ще бъде изключен от доказателствата по делото /чл. 183 ГПК/.

**ОТХВЪРЛЯ** останалите искани на ищеца.

**ДА СЕ ИЗИСКАТ** за прилагане по настоящото дело гр. д. № 58395/2018 г. по описа на СРС, 81-ви състав, и гр.д.№ 33676/2019 г. на СРС, 74-ти състав.

**ДА СЕ ИЗДАДАТ** на ответника поисканите съдебни удостоверения.

**НАСРОЧВА** открито съдебно заседание на 19.04.2023 г. от 10.30 ч., за когато да се призоват страните, като им се изпрати и препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора /основе и допълнителен/.

**УКАЗВА НА СТРАНИТЕ**, че най-късно в първото по делото съдебно заседание следва да вземат становище по проекта за доклад и по дадените с него указания.

**НАПЪТВА** страните към медиация или друг способ по тяхна преценка за доброволно уреждане на спора, като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК се дължи държавна такса в половин размер.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_